

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/6/2015
Identifikačné číslo spisu:	3015000018
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3015000018.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody vo veci občana Slovenskej republiky Q. O. na neverejnom zasadnutí konanom 30. novembra 2015 o odvolaní odsúdeného Q. O. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 4. novembra 2015, sp. zn. 2 Ntc 205/2015, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného Q. O. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 4. novembra 2015, sp. zn. 2 Ntc 205/2015 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 22/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, uznal na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 10. februára 2015, sp. zn. 44 Hv 176/14v, ktorým bol občan Slovenskej republiky Q. O. uznaný za vinného z trestného činu kvalifikovanej krádeže vlámaním podľa §§ 15, 127, 129 č.1, 130 štvrtý prípad StGB, za čo bol odsúdený podľa druhej trestnej sadzby § 130 StGB k trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov odsúdený Q. O. vykoná na území Slovenskej republiky, pričom na výkon uloženého trestu odňatia slobody ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odsúdený Q. O.. V odôvodnení podaného odvolania argumentoval tým, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, boli porušené jeho práva na obhajobu. Rovnako namietal aj jeho zaradenie na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to s poukazom na § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 22/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na odvolacie námietky odsúdeného Q. O. považuje za potrebné uviesť, že dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia sú taxatívne uvedené v § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii. Ním uvádzané odvolacie námietky nie sú dôvodom, s ktorým zákon automaticky spája účinok v podobe odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia.

Krajský súd pri uznaní predmetného rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 10. februára 2015, sp. zn. 44 Hv 176/14v, postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, keď rozhodol, že uvedený rozsudok súdu Rakúskej republiky vo výrokoch o vine a treste odsúdeného Q. O., sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky.

Rovnako postupoval v súlade s uvedenými ustanoveniami právnych predpisov v časti svojho rozhodnutia týkajúcej sa zaradenia odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom v tomto smere dôsledne zvažil všetky tie okolnosti, ku ktorým v rámci výmery trestu prihliadol aj Krajský súd pre trestné veci Viedeň, teda že v prípade odsúdeného Q. O. ide o osobu viackrát súdne trestanú, ktorá bola z ostatného výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 5 mesiacov prepustená iba 17. augusta 2014.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne hmotnoprávne a ani procesnoprávne prekážky (krajský súd správne rozhodol na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora), ktoré by bránili uznaniu vyššie uvedeného rozhodnutia súdu Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky, a tým pokračovaniu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému Q. O. právoplatne uložený, odvolanie odsúdeného Q. O. ako nedôvodné podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.